

ταυτοσήμως συμπεριλαμβάνων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐνὸς καὶ τὴν ἐννοίαν τῶν λοιπῶν.

β) Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου 4169 καὶ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Ν. Δ. 3570/1956 ὅπερ καὶ παρέμεινε ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31—12—61 εἶχε καθιερωθῆ ἰδικὴ φορολογία διακινήσεως τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων. Οἱ ἀγρόται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπεβαρύνοντο μὲ παρακράτησιν φόρου ἐπὶ τῶν διακινουμένων προϊόντων ἴσου μὲ 2% ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ 1% ὑπὲρ ἀγροφυλακῆς. Ἡ φορολογία αὐτὴ συνοψιζομένη εἰς 3% εἰσπερᾶττο καὶ ἐβεβαιούτο δι' εἰδικῆς διαδικασίας ὑπὸ τοῦ Δημ. Ταμείου καὶ μετεφέρετο τελικῶς εἰς τοὺς παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τηρουμένους λογαριασμοὺς «Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ «Ἀγροφυλακῆς». Τῆς εἰσφορᾶς ταύτης εἶχον ἀπαλλαγῆ τὰ πωλούμενα καπνά καὶ εἶχον ὑπαχθῆ ταῦτα εἰς ἔγγειον φόρον 2,8%.

Ἡ φορολογία αὐτὴ ἀπέδιδεν ἐτησίως ἔσοdon ἢ μὲν πρώτη περὶ τὰ 250 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἢ δὲ δεύτερα, ἦτοι ἢ ἔγγειος φορολογία καπνῶν, περὶ τὰ 45 ἑκατομμύρια δρχ.

Διὰ τοῦ Νόμου «περὶ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων» κατηγγήθη ἡ ἀνωτέρω εἰδικὴ φορολογία διακινήσεως τῶν προϊόντων καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν καπνῶν, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μόνον εἰς τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσράξεως τοῦ ἐσόδου (ἄρθρον 10 παρ. 9) καὶ διὰ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 22 ἐπεβλήθη εἰσφορὰ 3% ἐπὶ τῆς συνολικῆς τεκμαρτῆς ἐτησίας ἀκαθαρίστου γεωργικῆς παραγωγῆς ἢ τις κατὰ τὰ μὲν 2/3 θ' ἀποτελοῦσε τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοθετήματος ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν τῶν ἀγροτῶν ὑπὲρ Ο.Γ.Α. καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον 1/3 τὸν ὑπὲρ «Δήμων καὶ

Κοινοτήτων» καθὼς καὶ ἀγροφυλακῆς πόρον.

Τὸ συνολικόν ἔσοdon προεβλέπετο ν' ἀνέλθῃ εἰς 750 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως ἐν ὄψει τῶν στοιχείων τῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν καθ' ἣν ἡ ἀγροτικὴ ἐτησία παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς 25 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ποία ὅμως ἡ ἐννοία τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἢ ὅποια κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ὑποβάλλεται εἰς εἰσφορὰν; Διὰ τῆς λέξεως ἀκαθαρίστου, σημαίνεται ὅτι ἐκ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς δὲν ἐκπίπτει οὐδεμίαν δαπάνη ἢ ἔξοdon οὐδὲ καὶ αὐτῶν τῶν ἀμέσων π. χ. ἡμερομίσθια, λιπάσματα, μεταφορικά, γεωργικὰ φάρμακα κ.λ.π. ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦδυνάτο νὰ προκύψῃ οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην πρόσοδος καὶ δὴ κατωτέρα συνεισφορά.

Καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν ὅτι εἰς τὴν ὑποκειμένην εἰς εἰσφορὰν ὕλην δὲν περιλαμβάνονται τοῦλάχιστον τὰ εἰδικὰ ἔξοδα τῆς ἀμέσου παραγωγῆς ἦτοι τὰ πρὸς τρίτους καταβαλλόμενα ἐργατικά ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν γεωργικῶν μηχανημάτων, δεδομένου ὅτι αἱ δαπάναι αὐταὶ ἐκπιπόμεναι ἐκ τῆς Α' μονάδος εἰσρέου ἐκ τῆς Β' καὶ ἀποτελοῦν πρόσοdon δι' αὐτὴν ὑπαγομένην ἅπαξ εἰς εἰσφορὰν κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν καθ' ὃ θὰ ὑπῆγετο καὶ εἰς τὴν ἐκπίπτουσα μονάδα, ἀποφευγομένης οὕτω τῆς διπλῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὕλης, πλὴν ὅμως εἰς οὐδὲν σημείον τοῦ εἰρημένου νομοθετήματος ἢ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ στηρίξωμεν μίαν τοιαύτην ἐρμηνείαν.

Ἐπομένως τοῦ Νομοθέτου μὴ ποιούμενου οὐδεμιᾶς μνείας περὶ ἐκπτώσεώς τινος, δεόν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐννοία τοῦ «ἀκαθαρίστου» ἐνταῦθα λαμβάνεται ὑπὸ τὴν εὐρείαν αὐτῆς πλευρὰν καὶ συνεπῶς πρὸς